

Wanda Łomnicka-Dulak

CORNI GÓROLE

Na małym skrowku nase łojczyzny
dzie sie do nieba styrmiom hole
a Popród zbiyro bystre potoki
łód wieków zyli corni górole.

Nie mni robotne i nie mni harde
niz tamci bioli górole łód Tater
bo if nie przegnoł przecie z te ziemie
nijaki przednowek ni holny wiater.

Ino casami na służbe cy košby
šli do Madziarów abo Słowoków
często na dłuzy w rekruty zbiyroł
przejasnny cysorz nojlepsyf chodoków.

Przecie wracali coby gazduwać
na swoif groniaf bystryf ubocaf
choć było ciezko nieroz barz bydnie
nigdy ni mieli hankoru w łocaf.

A jak juz wiecór zesed w doliny
dziopy sie na holaf začąły łozywać
wesoło tońcyc z chodokami
łó swojem kochaniu i tęsknicy śpiywać.

Dzisiok casami na psiorce nicyji
siadom wieczorami w góry zapatrzoneo
tak mi sie zdaje ze dziesi w powietrzu
jesce przelatuje śpiywka nieskońcono.